

Min arbejdsdag

*Mathias Granum cand. mag. i musikterapi. Ansat som musikerapeut i Integrationsnet – En del af Dansk Flygtningehjælp.
Kontakt: mathias.granum@drc.dk*

Klokken er 10.15 tirsdag formiddag. Jeg har lige undervist i musik i en specialklasse på Odder Ungdomsskole og er nu på vej til Gellerup i Århus Vest. Denne dag er ugens første rigtige arbejdsdag, da jeg om mandagen sad hjemme og skrev på en ansøgning til en pulje fra integrationsministeriet, og legede lidt med min få uger gamle søn, Lucas.

Puljen vender vi lige tilbage til, men på nuværende tidspunkt, hvor jeg sidder i bilen, kredser mine tanker mere om dagens næste opgave, som er at lede to gruppeforløb. Hver gruppe består af fire nydanske børnehavebørn, som pædagogerne vurderer har brug for ekstra støtte. Arbejdet er en del af min ansættelse som musikerapeut i Dansk Flygtningehjælp, hvor jeg er ansat på lidt over halv tid. Denne del af mit arbejde kalder vi for 'Projekt Skoleparathed', og de 60 minutter lange sessioner består grundlæggende af fire elementer:

- **SPROGSTIMULERING**, hvilket foregår gennem en metode der hedder 'dialogisk læsning' hvor man læser, diskuterer og dramatiserer historier fra billedbøger.
- **SOCIAL OG EMOTIONEL LÆRING**, også kaldet trin-for-trin metoden (se www.spf-herning.dk/product/trin-for-trin-1-komplet-3274/), som jeg synes er et glimrende pædagogisk materiale

til at lave psykoedukativt arbejde med børnehavebørn. Jeg anbefaler trin-for-trin metoden til alle musikerapeuter, der arbejder med børn i børnehaveralderen. Metoden rummer teknikker til at arbejde med empati, impuls kontrol og konfliktløsning.

- **MUSIKTERAPEUTISKE AKTIVITETER**, som jeg tilrettelægger efter temaerne i dagens 'Trin-for-trin' modul. Her arbejder vi f.eks. med temaet 'frygt', hvor jeg sætter noget uhyggeligt musik på anlægget, og så bevæger vi os gennem rummet, som om vi er bange og prøver at gemme os. Vi laver også musikalske følelsesquizer, hvor et af børnene f.eks. danser en bestemt sindstemning, imens jeg improviserer musik til. Bagefter skal de andre gætte, hvilken følelse vi forsøgte at illustrere.
- **FYSISK LEG** er også en vigtig del af hver session, og legene tilrettelægges så børnene har brug for at samarbejde for at klare opgaven. Derudover er de kropslige lege en god måde at 'lukke noget damp ud' for disse børn, hvoraf nogle netop deltager i gruppen, fordi de kan have svært ved at koncentrere sig i længere tid ad gangen. Legene henter jeg ofte fra en nyttig manual i den terapeutiske metode 'Joyful Play' (www.projectjoy.com).

Klokken 10.30 ankommer jeg til lokalcenteret 'Globus 1' i Gellerup, hvor sessionerne finder sted. Jeg har en halv time til at spise et æble og finde madrasser, instrumenter og legeredskaber frem, inden den første børnegruppe ankommer. Selvom gangen ned til hoveddøren er lang, kan jeg altid tydeligt høre, når børnene træder ind i bygningen på de ivrige råb, som lyder gennem korridoren. De fire børn og deres pædagog kommer ind og sætter sig på madrasserne på gulvet, og alle får mulighed for at fortælle, hvad de har oplevet siden sidst. Et par af børnene vifter energisk med deres fingre for at fortælle noget, mens to piger er mere tilbageholdende. Det er tredje gang denne gruppe er samlet, og vi har bevidst sammensat gruppen, så den repræsenterer børn med en blanding af problematikker. Hvor nogle af børnene har det svært med im-

pulskontrollen, er andres problem at 'komme ud over scenekanten'. Denne form for gruppesammensætning havde vi held med i den forrige gruppe, hvor de stille piger og de udfarende drenge gradvist nærmede sig hinandens energiniveau. I denne gruppe har den ene af pigerne endnu ikke sagt noget i indledningsrunden, og gør det heller ikke i dag. Da vi bagefter leger på gulvet, kommer der dog et grin frem i hendes ellers lidt forsigtige ansigt, og hun har held med at kopiere de rytmer, vi klapper og spiller. Sidst i timen rækker hun flere gange hånden op og svarer med korte sætninger på de spørgsmål, jeg stiller til højtlysningsbogen. Det turde hun ikke de første to gange, hun var her, så det ser ud til så småt at gå fremad.

Efter de to sessioner er klokken blevet 14, og jeg føler mig godt brugt og sveder en

del efter at have rendt rundt på gulvet og leget salsa-dansende tyrannosaurus, som er en af de lege, vi har udviklet sammen. Jeg er glad for at komme tidligt hjem, og har nu tid til at øve mig lidt på klarinetten. For tiden øver jeg mig på at improvisere musik, som passer til de forskellige eventyr-arketyper såsom trold, prinsesse, troldmand, heks. Det er meget levende for mig for tiden, da jeg er begyndt at samarbejde med en skuespiller fra Børnekulissen, som er et Århusiansk børneteater. Hun arbejder med en særlig form for teater, 'Hatteteater', hvor børnene kommer op på scenen og vælger en hat, og så digter hun en historie, hvor hatterollerne indgår, alt imens børnene agerer historien på scenen. Vi er begyndt at eksperimentere med, at jeg lægger underlægningsmusik til disse forestillinger, hvilket er en rigtig sjov måde for mig at holde den improviserede musik i live på.

Indtil videre har jeg gjort dette på frivillig basis, fordi det er en sjov og inte-

ressant måde at arbejde med fortælling og musik, men nu er der mulighed for at det også kan blive en del af mit arbejde. I skrivende stund, som er nogle måneder efter den ovenfor beskrevne arbejdsdag, har jeg nemlig fået svar på den ansøgning, som jeg sendte til integrationsministeriet. Gennem Dansk Flygtningehjælp søgte jeg en pulje, der hed 'Særlig støtte til traumatiserede flygtninge og deres familier', til at udbygge mit arbejde med børnehaver i Gelleup. Og jeg fik den! I praksis betyder det, at jeg skal starte nogle flere børnegrupper op, og at jeg kan udvide samarbejdet med Børnekulissen. Desuden ligger det i projektet, at jeg skal udvikle, dokumentere og videreformidle de metoder, jeg anvender. Formidlingen af metoderne kommer primært til at ske gennem to kurser for pædagogstuderende med linjefag i drama og musik.

Ved siden af Projekt Skoleparathed har jeg også et par andre opgaver i Dansk Flygtningehjælp. Blandt andet arbejder jeg og mine kolleger med en irakisk flygtningefamilie på 9 familiemedlemmer, som alle er meget præget af de voldsomme oplevelser, de har gennemlevet. Det er en krævende opgave, men den giver mig mulighed for at deltage i et rigtig godt samarbejde i Integrationsnets 'Psykosociale Team', som bl.a. består af psykoterapeuter, sprogkonsulenter og 2 musikterapeuter – jeg selv, og teamets leder, Marianne Badstue. Det er rart at have adgang til dette faglige fællesskab, som supplement til det mere selvstændige arbejde jeg laver i Gellerup.

De forskellige opgaver fylder ca. 3-4 dage om ugen, hvilket passer mig godt, for derhjemme er der en lille fyr ved navn Lucas, som lige er begyndt at smile, og i går spillede sin første tone på en guitar, selvom jeg ikke er sikker på, om det mest var begynderheld...

